

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/758/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411208528
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4411208528.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Bratislava, Dr. Vladimíra Clementisa 10, proti odporkyni: L. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., F. V. XX, t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou Mgr. Janou Barancovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nové Zámky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Košice, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923, zast. Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Košice, Park Angelinum 2, o zaplatenie 250,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27. 06. 2014 č.k. 6C/59/2013-112, takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 250,70 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 12. 02. 2010 do zaplatenia, ako i náhradu trov konania vo výške 87,58 eura na účet právneho zástupcu navrhovateľa a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 52 ods. 1, § 420 ods. 1, 3, § 488, § 489 a § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď výsledkami vykonaného dokazovania mal za preukázanú dôvodnosť návrhu navrhovateľa, ktorý svoj nárok vyvodil zo zmlúv o pripojení zo dňa 24. 07. 2007 a zo dňa 25. 11. 2008 v znení dodatkov uzatvorených s odporkyňou a ktorých nedeliteľnou súčasťou boli i všeobecné podmienky spoločnosti Orange a.s. na poskytovanie verejnej telefónnej služby. Poukázal na to, že na základe týchto zmlúv navrhovateľ vypožičal odporkyni 2 ks SIM kariet, ku ktorým boli priradené telefónne čísla a odporkyni odpredal mobilný telefón Toshiba G450 za kúpnu cenu 0,03 eura, pričom odporkyňa riadne a včas neplatila cenu poskytovaných služieb za obdobie od 23. 09. 2009 do 23. 11. 2009. Konštatoval, že odporkyňa tým porušila zmluvné povinnosti a tým jej vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 118,28 eura za poskytnuté a nezaplatené služby a sumu 136,41 eura ako škodu predstavujúcu rozdiel medzi akciovou cenou mobilného telefónu a jeho bežnou predajnou cenou. Navrhovateľovi tiež s poukazom na ust. § 121 ods. 3 a § 517 ods. 2 OZ priznal úroky z omeškania, ktorých výšku určil podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení a táto ku dňu omeškania, t.j. k 12. 02. 2010 predstavovala 9 % z priznanej pohľadávky až do zaplatenia. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov v celkovej výške 87,58 eura, pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eura a trov právneho zastúpenia v sume 71,08 eura, vrátane DPH, za 2 úkony právnej služby po 21,58 eura, režijného paušálu 2x 8,04 eura, zvýšené o sumu 11,84 eura ako 20 % daň z pridanej hodnoty.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne len v časti, týkajúcej sa sumy 136,41 eura a vo výroku o trovách konania, domáhajúc sa v napadnutej časti zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa a vrátenia mu vecí v tomto rozsahu na ďalšie konanie. Prioritne poukázal na to, že navrhovateľ podal návrh na zaplatenie sumy 450,22 eura, pozostávajúcej zo sumy 331,94 eura za zmluvnú pokutu a sumy 118,28 eura za využitie telekomunikačných služieb podľa zmlúv o pripojení, pričom súd prvého stupňa uznesením zo dňa 14. 06. 2013 č.k. 6C/59/2013-61 zastavil konanie v časti, týkajúcej sa sumy 199,52 eura po späťvzatí návrhu navrhovateľom v tejto časti, čím akceptoval zmenu návrhu v časti moderácie zmluvnej pokuty na náhradu škody predstavujúcu rozdiel medzi akciovou cenou mobilného telefónu, ktorý bol odporkyňi odpredaný a jeho nadobúdajúcou cenou. Vytkol, že správne náhrada škody mala predstavovať sumu 132,41 eura a nie navrhovateľom požadovanú sumu 136,41 eura a naviac nestotožnil sa s akceptáciou späťvzatia návrhu prvostupňovým súdom, pretože tento vôbec nezohľadnil a neaplikoval zákonnú úpravu ust. § 53 ods. 1, § 53 ods. 5 a § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka a tiež nevenoval pozornosť preskúmaniu nároku navrhovateľa z pohľadu § 420 OZ. Prezentoval názor, že navrhovateľ porušil ust. § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. veta tretia, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Mal za to, že navrhovateľ vytvára len zdanie predávania telekomunikačného zariadenia - mobilného telefónu samostatne, aby tým obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Okrem toho, pokiaľ by aj tieto jeho úvahy boli nesprávne, nemohla by škoda predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou mobilného telefónu, keďže by vlastne išlo len o paušalizovanú náhradu škody a teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala. Tiež dôvodil, že samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť navrhovateľovi žiadnu škodu, keďže sa neprieči žiadnej norme a nie je ňou porušená žiadna povinnosť ako prvý predpoklad náhrady škody. Rozdiel medzi kúpnu a akciovou cenou tak nie je následkom protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom ich zmluvnej dohody. Naviac navrhovateľovi nemohla vzniknúť škoda na mobilnom telefóne, pretože nie je jeho vlastníkom a zo zmluvy, jej dodatku a ani všeobecných podmienok nevyplýva povinnosť odporkyne vrátiť navrhovateľovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny mobilu v prípade porušenia povinnosti odporkyňou zotrvať v zmluvnom vzťahu počas celej doby viazanosti. Jediná forma sankcie za porušenie povinností odporkyňou, vymedzených v dodatku k zmluve o pripojení, bola dohodnutá forma zmluvnej pokuty. Uzavrel preto, že nie sú tak splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 OZ. Poukázal tiež na pokus o pokonávku zo dňa 28. 01. 2010, od ktorej navrhovateľ odvodzuje po márnom uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie nárok na úrok z omeškania od 12. 02. 2010, ktorou bola odporkyňa vyzvaná na úhradu hovorného a zmluvnej pokuty, avšak nie na náhradu škody. Argumentoval preto, že odporkyňa sa s nárokom na náhradu škody nemohla dostať od uvedeného dátumu do omeškania, s ktorými skutočnosťami sa prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku nevyšporiadal.

Navrhovateľ ani opatrovníčka odporkyne sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

Na výzvu odvolacieho súdu opatrovníčka odporkyne písomným podaním došlým dňa 07. 11. 2014 oznámila, že nesúhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Prv než odvolací súd pristúpil k preskúmaniu vecnej správnosti rozsudku súdu prvého stupňa v odvolaním napadnutých častiach bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP skúmal, či odvolanie bolo podané oprávnenou osobou.

Podľa § 201 OSP účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

V tomto konaní sa navrhovateľ svojim návrhom domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by odporkyňi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 450,22 eura s 9 % úrokom z omeškania od 12. 02. 2010 do zaplatenia z titulu porušenia zmlúv o pripojení uzatvorených medzi navrhovateľom a odporkyňou dňa 24. 07. 2007 a 25. 11. 2008 v znení ich dodatku. Platobným rozkazom zo dňa 30. 05. 2011 č.k. 5Ro/214/2011-28 súd prvého stupňa vyhovel návrhu navrhovateľa, keď odporkyňi uložil povinnosť,

aby do 15 dní od jeho doručenia zaplatila navrhovateľovi sumu 450,22 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 12. 02. 2010 do zaplataenia a tiež trovy konania vo výške 27 eur alebo aby v tej istej lehote podala odpor voči nemu. Predmetný platobný rozkaz bol uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 29. 01. 2013 č.k. 5Ro/214/2011-44 zrušený pre nedoručenie odporkyne do vlastných rúk a uznesením zo dňa 22. 05. 2014 č.k. 6C/59/2013-88 bola po zistení, že odporkyňa sa nachádza na neznámom mieste, ustanovená jej za opatrovníčku v konaní Mgr. Jana Barancová, vyššia súdna úradníčka súdu prvého stupňa. Po tom, čo navrhovateľ písomným podaním zo dňa 07. 05. 2013 zobral v časti, týkajúcej sa zaplataenia sumy 199,52 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 12. 02. 2010 do zaplataenia, svoj návrh späť, súd prvého stupňa uznesením zo dňa 14. 06. 2013 č.k. 6C/59/2013-61 konanie o zaplataenie sumy 199,52 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 12. 02. 2010 do zaplataenia zastavil. Procesným úkonom zo dňa 24. 04. 2014 Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Košice, Park Angelinum 2 oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne a požiadalo o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami, resp. už vydanými rozhodnutiami. Súd prvého stupňa následne vo veci rozhodol rozsudkom na pojednávaní konanom dňa 27. 06. 2014 v neprítomnosti opatrovníčky odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, ktorý svoju neúčast ospravedlnil písomne dňa 28. 05. 2014, v ktorom navrhol, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti a zároveň zaslal i vyjadrenie k podanému návrhu. Tento rozsudok v časti, týkajúcej sa priznanej sumy 136,41 eura a náhrady trov konania odvolaním napadol len vedľajší účastník, pričom opatrovníčka odporkyne oznámila, že s odvolaním vedľajšieho účastníka na strane odporkyne nesúhlasí.

V nadväznosti na uvedené zistenia odvolací súd úvodom poznamenáva, že z právnej úpravy vedľajšieho účastníctva obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku v § 93 ods. 1 a § 93 ods. 2 OSP vyplývajú niektoré rozdielnosti, ktoré sa v právnom postavení vedľajších účastníkov prejavujú vo viacerých smeroch. Zákonným predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníctva v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ust. § 93 ods. 1 OSP je právny záujem vedľajšieho účastníka na úspechu účastníka, na strane ktorého vstúpil do konania. Vedľajší účastník pomáha v konaní hlavnému účastníkovi a podporuje ho; poskytovaním pomoci navrhovateľovi alebo odporcovi sleduje ich záujmy, robí tak ale s cieľom prispieť k ochrane aj svojich práv plynúcich mu z hmotnoprávných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov. Vedľajší účastník sa usiluje dosiahnuť procesný úspech ním podporovaného účastníka, lebo výsledok sporu nepriaznivý pre účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje, sa nepriaznivo prejaví aj na jeho právnych pomeroch.

Naproti tomu v prípadoch, na ktoré dopadá ust. § 93 ods. 2 OSP, zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitímácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu, tu vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takýchto osobitných predpisov je tiež zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Právnickým osobám zriadeným za účelom ochrany spotrebiteľa právny poriadok SR dáva široké možnosti uplatnenia ochrany práv, za účelom ktorej boli zriadené a tieto môžu napr. vykonávať prieskumy, vyhodnocovať presadzovanie práv spotrebiteľov, monitorovať všeobecné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, sledovať implementáciu spotrebiteľskej politiky a jej uplatňovanie v praxi, vydávať periodiká, publikácie, zaoberajúce sa spotrebiteľskou politikou, organizovať vzdelávania v oblasti ochrany spotrebiteľa, na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi, na základe súhlasu spotrebiteľa a dodávateľa môžu sprostredkovať riešenie sporov medzi nimi pri vybavovaní reklamácií a pod.. Legitímnu formou, ktorou právnické osoby zriadené a zamerané na ochranu práv spotrebiteľa vo všeobecnosti prispievajú k sledovanej ochrane práv, je okrem týchto foriem aj návrh na začatie konania alebo vstup do už začatého konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka.

I keď vedľajší účastník je treťou osobou, o právach a povinnostiach ktorej sa v konaní nekoná, môže v konaní vykonať všetky procesné úkony s výnimkou úkonov, ktoré znamenajú dispozíciu s konaním alebo s predmetom konania a úkonov, ktoré učinil sám účastník. Procesné úkony vykonáva vedľajší účastník vo svojom mene, ak však odporujú úkonom podporovaného účastníka, posudzuje ich súd po uvážení všetkých okolností. Keďže vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, má právo podať i odvolanie v intenciách § 201 OSP. Toto ustanovenie s účinnosťou od 01.

09. 2003 však rozoznáva vedľajších účastníkov, ktorí majú samostatné od účastníka nezávislé právo podať odvolanie a to vo veciach, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom a vedľajších účastníkov, ktorí majú právo podať odvolanie s obmedzením, že tento ich úkon nemôže odporovať úkonu (vôli) nimi podporovaného účastníka. V tomto smere rozhodovacia prax súdov zastáva názor, že legitímácia vedľajšieho účastníka na odvolanie je vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať tento opravný prostriedok alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka nevyjadril nesúhlas. Ak účastník odmietne takýto súhlas vedľajšiemu účastníkovi udeliť, je odvolanie vedľajšieho účastníka neúčinné, čo má za následok odmietnutie jeho odvolania ako odvolania podaného osobou, ktorá na odvolanie nie je oprávnená. Ust. § 201 OSP v spojení s § 93 OSP však nemožno v žiadnom prípade vykladať tak, že vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba vtedy, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania jeho vzťahu s účastníkom konania.

Posudzujúc predmetnú vec vo svetle týchto záverov to potom znamená, že za situácie, že združenie ako vedľajší účastník na strane odporkyne podal proti napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa odvolanie, s ktorým opatrovníčka odporkyne následne výslovne vyslovila svoj nesúhlas, bolo potrebné odvolanie vedľajšieho účastníka považovať za úkon odporujúci úkonu účastníka a teda za odvolanie podané neoprávnenou osobou. Na tomto závere nič nemení ani úprava obsiahnutá v § 93 ods. 4 OSP umožňujúca posúdiť súdu tieto úkony po uvážení všetkých okolností prípadu. V tomto smere odvolací súd len poukazuje na to, že účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú ma vedľajší účastník poskytovať hlavnému účastníkovi konania, môže byť naplnený len vtedy, ak s tým hlavný účastník súhlasí a teda i so všetkými jeho úkonmi, a preto okolnosť, že určitý úkon je v prospech hlavného účastníka ešte automaticky neznamená, že takáto pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. Účastník konania takto má preto právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby vedľajší účastník na jeho strane nekonal spôsobom, akým si neželá, keďže takto nanútený úkon hlavnému účastníkovi vedľajším účastníkom by sa jednoznačne priecil i povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania. Pokiaľ teda opatrovníčka odporkyne sa vo svojom písomnom podaní jednoznačne vyjadrila, že nesúhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka, niet dôvodu pre iné posúdenie odvolania vedľajšieho účastníka, aké učinil odvolací súd.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne odmietol v intenciách § 218 ods. 1 písm. b/ OSP ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže odmietnutie odvolania svojimi účinkami korešponduje zastaveniu konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.